

[Tinning]

grundigt tilbageviser den tro. Der var engang nogle, der sagde: vi ved. Så blev det undersøgt, og man fandt ud af, at en styrkelse af eliteidrætsarbejdet ikke på nogen måde kunne påvises også at medføre en styrkelse af breddeidrætsarbejdet. Derfor vil jeg gerne vide, om fru Bente Juncker i det mindste kunne oplyse os om, hvad det er for et nyt trosskrift, der måtte være kommet på markedet, hvor vi kan finde noget andet, for så kan vi selvfølgelig læse det.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg vil sige til fru Bente Juncker, at jeg sådan set ikke har sagt, at eliteidrættens idoldannelse absolut vil trænge ind i folkeskolen, men jeg har sagt, at vi må have sikkerhed for, at man ikke tilrettelægger pædagogikken i folkeskolen efter det, og det siger jeg, fordi jeg godt ved, hvordan det er med børn. Der er ikke noget underligt i, at børn, der f.eks. kommer til at bo i en by, hvor der er et af disse talentspejdercentre, som jeg også har min mistænksomhed over for, synes, at den idræt, de skal dyrke, skal være ligesom den, de andre dyrker, for de skal alle sammen se at blive lige så store og stærke og dygtige og komme ud at rejse i den store verden og være nationale, og hvad ved jeg.

Derfor er det kolossalt vigtigt, at vi under udvalgsarbejdet stiller nogle spørgsmål og får sikkerhed for, at man vil bevare en anden form for pædagogik i folkeskolen end den, der går ud på, at først og størst og længst er det vigtigste her i verden.

(Kort bemærkning).

Bente Juncker (CD):

Jeg er glad for, at jeg må beholde min tro for hr. Tinning, men er der nogen i denne sal, der vil benægte, at Lene Køppen har været meget værdifuld? Er der nogen, der vil benægte, at små drenge går til fodbold, fordi de kender en Allan Simonsen?

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Jeg skal ikke herfra diskutere med fru Bente Juncker, for hvem og hvordan Lene Køppen har været værdifuld, men det må være påstanden om, at bare vi har nogle

kendte eliteidrætsudøvere, så får vi flere, der begynder at dyrke breddeidræt, som fru Bente Juncker tænker på. Det er præcis den påstand, der har dannet udgangspunkt for undersøgelser, hvor man har sagt: ja men kan vi måske påvise det? Kan vi f.eks. påvise – det ville jo være en naturlig følge af det synspunkt, for så vidt det skulle være rigtigt – at, når nogle af disse eliteidrætsudøvere vinder medaljer og ligesom gør sig kendte – hvad var det, det blev kaldt, fornemme gesandter for vort land og sådan noget? – kan man så påvise en tilstrømning til den pågældende idræt eller måske bare en tilstrømning til breddeidrætten i almindelighed? Det har man undersøgt bl.a. i den betænkning, som ligger til grund for det lovforslag, vi har til behandling i dag. I den betænkning er svaret klart nej. Nej, man kan ikke påvise en sådan sammenhæng.

Det er derfor, jeg siger, at fru Bente Juncker må være faldet over et eller andet, der har undgået andres opmærksomhed, og som viser, at vi har uret. Det er selvfølgelig interessant, for den myte har levet i 15 år og mere i den danske idrætsbevægelse, og nu var den lige død. Derfor synes jeg, det kunne have været hyggeligt, hvis vi kunne have fået at vide, hvordan den nu er kommet til live igen.

(Kort bemærkning).

Sander (V):

Jeg vil gerne sige til hr. Tinning, at den myte kan vi absolut ikke begrave, men det er rigtigt, at der ikke er noget entydigt bevis for, at vi får et meget stort antal medlemmer, fordi vi har en idrætsgren, hvor det går godt. Det er der mange grunde til, og de er bl.a. også ganske rigtig påpeget i betænkningen, men det skyldes bl.a., at vi ikke kunne modtage 50.000 tennisspillere i morgen, hvis vi fik en god tennispiller, for det har vi ikke faciliteter til, så faciliteterne spiller en afgørende rolle.

Men jeg kan dog sige, nu da der fra denne talerstol flere gange i dag er blevet nævnt glæden over vores indsats på fodboldbanerne i Frankrig, at Lyngby Boldklub, som er danmarksmester i fodbold og altså er et udtryk for eliten, i år siden juni måned har fået en tilgang på 75 drenge, altså 75 nye medlemmer i alderen 6–8 år.